

NIEPRZYKŁADNY (5) *ai*

W pisowni łącznej (4), w rozłącznej (1).

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a jasne.

sg m G nieprzykładn(e)go (1). ◇ pl N m pers nieprzykładni (1). ◇ G nieprzykładnych (2). ◇ A m pers nieprzykładn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. przykładny.

Nie dający dobrego przykładu, nie będący wzorem dla innych (5) : Nieprzykładnych Kąpłanów nauką nie gárdzić. SkarKaz 279b marg; Przechodzenia po kościele/ rozmow świeckich/ y długich y nie przykładnych łtrzeźmy fię. SkarKaz 456a.

Szereg: »zły a nieprzykładny« (2): W Nowym też zakonye odłączył fy Audius człowyek dobrego żywotá od yedności końcyoła/ nye dla czego inego/ yedno dla złego á nyeprzykładnego żywotá duchownych przełożonych KromRozm I O3; KromRozm III L4v.

a. *W funkcji rzeczownika (1) :*

Szereg: »zły a nieprzykładny« (1): Niemogło być bez tego/ ábyś fię też [stolico carogradzka] záchfiác nie miála: zwłaszcza gdy też zli á nieprzykładni niektorzj twoie mieyfce trzymáli SkarJedn 396.

Cf PRZYKŁADNY